

● SKUPŠČINA OBČINSKE ORGANIZACIJE ZVEZE SINDIKATOV

KAR JE POMEMBNO ZA DELAVCA, JE POMEMBNO TUDI ZA SINDIKAT

● POGOVOR S PREDSEDNIKOM OK ZKS PAVLOM VINDIŠARJEM

VEČINA HOČE DELATI VEČ IN BOLJE

9. kongres ZKS je vsem komunistom začrtal kratkoročne in dolgoročne naloge, ki jih je treba takoj pričeti uresničevati. Zato je zelo pomembno, kako so za izpeljavo teh nalog usposobljene osnovne organizacije, saj naj bi bilo torišče dela vsakega komunista prav tam, kjer živi in dela. O tem, kako se bo naša občinska organizacija zveze komunistov lotevala dela v prihodnjem obdobju, smo se pogovarjali s predsednikom občinske konference zveze komunistov naše občine Pavlom Vindišarjem.

Kako je za uresničevanje zadanih nalog usposobljena naša občinska organizacija ZK?

Izjemen čas, kakršen je današnji, terja tudi izjemne ljudi, tako v Zvezi komunistov kot v družbi nasploh; predvsem pa terja ljudi, ki so dolge razprave pripravljeni zamenjati z delom. Izkušnje uče, da je Zveza komunistov vedno pridobivala na ugledu takrat, kadar se je lotevala konkretnih vprašanj in jih prelivala v življenje. Zato se morajo danes še posebej angažirati komunisti, ki jim delovni ljudje zaupajo in jih spoštujejo; in obratno: Zveza komunistov bi morala tiste, ki niso taki, izključiti iz svojih vrst. To bi njeno sposobnost le povečalo.

(Nadaljevanje na 2. strani)

S skupščino, ki je bila 11. maja v kulturnem domu Španski borci, je občinska organizacija zveze sindikatov naše občine zaokrožila štiri-letno mandatno obdobje. V tem času je sindikat opravil nešteto nalog, organiziral vrsto akcij, ki jih vseh ni bilo mogoče zajeti v poročilu niti v uvodnem govoru predsednika občinskega sveta zveze sindikatov občine Ljubljana Moste-Polje Andreja Vlahoviča in v razpravah.

KREPITI VLOGO DELAVCA

V mandatnem obdobju 1978—1982 se je naš sindikat ukvarjal s samoupravnim organiziranjem združenega dela, spodbujal dohodkovno in organizacijsko sodelovanje sorodnih delovnih organizacij, spremljal organiziranost in delovanje skupnih služb. V tem obdobju se je ponekod tudi pokazalo, da tozdi premalo odločajo o dohod-

ku, razvojnih načrtih, združevanju dela in sredstev, naložbeni politiki in podobno. To funkcijo si je ponekod v njihovem imenu prilascala delovna organizacija. Hkrati pa so bili tudi primeri, ko so se tozdi obnašali kot delovne organizacije in odločali o skupnih zadevah, ne da bi za soglasje povprašali tudi druge tozde. Značilen primer takega obnašanja je bil živilski kombinat Žito. (Nadaljevanje na 3. strani)

Zaščitna enota VPV NOB

Spomladi 1942 je partizanskim odredom v »Ljubljanski pokrajini« uspelo osvoboditi Kočevsko, Notranjsko in del Dolenjske vse do Ljubljanskega barja. Politični in vojaški položaj je zahteval, da so vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja, ki je bilo do tedaj v Ljubljani (v tem času že obdani z žico), preseli na osvobodjeno ozemlje, kjer je že rasla tudi ljudska oblast.

Člani CK KPS, IO OF in GP slovenskih partizanskih čet so zapustili Ljubljano meseca maja in se usmerili proti Podlipoglavu. Za njihov varen odhod so poskrbeli člani narodne zaščite. Od Podlipoglava dalje pa jih je spremljala posebna zaščitna enota, ki so jo ustanovili nekaj dni pred njihovim odhodom iz Ljubljane. Komandant čete, ki je štela trideset prekaljenih partizanov, je bil Albin Grajzer. Člani zaščitne čete so spremljali vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja na Tisovec, v Suho krajino in od tam junija v Novi Breg na Kočevskem, od koder so se spet premaknili proti Podlipoglavu in kasneje v Dolomite, nato pa ponovno v Kočevski Rog — Bazo 20.

Borci zaščitne enote, ki se je med »roško ofenzivo« povečala na 60 ljudi, komandant pa je bil Franc Klešnik-Gašper, so skrbeli tudi za preskrbo ter opravljali kurirske naloge. Pri zavarovanju so jim vedno pomagali tudi borci odredov, kasneje brigad, ki so bili na ozemlju, kjer je bilo vojaško-politično vodstvo NOB.

Pripadniki te enote so bili v večini člani KPJ in SKOJ. Spremljali so E. Kardelja, B. Kidriča, I. Mačka in druge, ki so obiskovali vojaške enote ne samo na osvobojenem ozemlju, ampak tudi na Gorenjskem, Primorskem, slovensko delegacijo na II. zasedanju AVNOJA ter E. Kardelja v Drvar.

Zaščitni bataljon, ki je skrbel za vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja v Kočevskem Rogu, so priključili k 1. VDV brigadi kot specialno enoto, v Črnomlju pa so junija 1944 ustanovili zaščitno brigado glavnega štaba NOV in POS.

Od pripadnikov zaščitne enote vojaško-političnega vodstva narodnoosvobodilnega gibanja so bili štirje odlikovani z redom narodnega heroja: Albin Grajzer, Milan Zabukovec-Miloš, Franc Horvat —Žan in Vlado Miklavc-Henrik.

Letos ta enota praznuje 40. obletnico ustanovitve. Ker je bilo v njej veliko število borcev tudi iz današnje naše občine, ji je bil aprila 1973 podeljen v njej tudi domicil. T. K.

● OB DNEVU MLADOSTI

STRNIMO VRSTE

Tisoče in tisoče stiskov rok, mladostnih poljubov, z eno samo željo vnesti svoj delček pozdrava k dnevu mladosti, dnevu, ko mladi praznujemo svoj praznik, k rojstnemu dnevu tovariša Tita.

Kako lepši je bil ta dan, ko je bil še med nami! Milijone mladih je vsako leto ponovno vztrepetalo ob trenutku, ko mu je eden od njih izročal štafeto palice. To ni bil stisk le ene roke, to je bil stisk milijonov rok, milijonov želja, zaobljub in iskrenih čestitk. Tako kot smo se veselili mladi, prav tako se je Tito veselil z nami, saj je vedel, da je to praznik vseh nas mladih in ne le njegov.

Prenekatero oko se bo ta dan orosilo, ker ga ni več med nami, čeprav bo vedno v srcih z nami. Mladi pa bomo s še trdnjšim korakom stopali k še srečnejši prihodnosti. To ni le zaobljuba, to je dolžnost vseh nas, ki nam je Tito tako trdno zaupal.

Prenekateri pionir pa bo na ta dan sprejet v zvezo socialistične mladine in mu bosta rdeča ruta in modra titovka le še v spomin na njegovo pionirsko organizacijo. Veliko je nalog, pred katerimi stojimo mladi. Nikoli ne smemo pred njimi kloniti, potrebno jih je sprejeti takšne, kot so, se z njimi spopasti in jih rešiti na pravi način. Socialistično samoupravljanje pa je tista pridobitev, ki omogoča slehernemu izmed nas, da prek delegatskega sistema odloča in upravlja z vsemi stvarmi. Še dosledneje velja izvajati vse že sprejete naloge, dogovore in sklepe, kajti le tako bomo kos vsem problemom, ki stojijo pred nami. Boj za stabilizacijo bo terjal še posebno od nas mladih, da se upremo vsakemu pojavu, ki ni v skladu z načeli stabilizacije. Prav mlada generacija bo pri tem nosila velik del bremena.

Enajsti kongres mladih bo moral pomeniti tudi delovni dogovor o tem, kako doseči vse cilje in naloge, ki so pred nami. Nikoli in nikjer ne smemo dopustiti, da bi mladi stali ob strani, temveč moramo strniti vrste v skupni akciji vseh za boljše, lepši jutri.

JANEZ JANČAR

Predsednik občinske skupščine Niko Lukež je 6. maja borcem II. grupe odredov podelil odlikovanja, s katerimi je borce odlikovalo predsedstvo SFRJ. Red republike s srebrnim vencem so prejeli: Kazimir Klešnik, Vencislav Rode, Ivan Snoj, Ivan Svetek in Alojzij Trtnik. Red dela z zlatim vencem sta dobila Dušan Kovačević in Stane Meljo. Red republike z bronastim vencem je bil podeljen Boži Jakomin, red zaslug za narod s srebrnim vencem pa Albin Černe, Franck Maček, Jožetu Mencingerju in Francu Novaku. Z redom dela s srebrnim vencem pa je predsedstvo SFRJ odlikovalo Angelo Hribar, Marijo Jenko, Franciško Pušar, Ljudmilo Šušteršič in Štefanijo Zupančič. Na sliki: Predsednik občinske skupščine Niko Lukež je spregovoril odlikovancem. — (Foto: D. J.)

● OB 40-LETNICI USTANOVITVE PRVIH SNOUB, II. GRUPE ODREDOV IN ODREDOV NOV IN POS

Nadaljevati revolucijo

Še pred »roško ofenzivo« smo se načelno odločili, da bomo čimprej začeli izločati brigade iz naraslih teritorialnih odredov. Na to so nas usmerile pozitivne izkušnje iz Srbije in Bosne, kjer je tovarš Tito formiral prve brigade narodnoosvobodilne vojske. Pravzaprav je bila že II. grupa odredov formirana kot brigada. Toda zadržali smo ime »druga grupa odredov« zaradi cilja, ki smo ga takrat postavili tej brigadi, namreč, da naj bo nosilka organizacije odredov na Štajerskem, je zapisal Edvard Kardelj. To naloge je pod vodstvom komandanta Franca Rozmana-Staneta tudi uspešno opravila, čeprav je morala enota namesto po krajši poti prek Save pri Litiji čez Gorenjsko na Štajersko.

(Nadaljevanje na 2. strani)

V TEJ ŠTEVILKI NAŠE SKUPNOSTI TUDI UMETNIŠKA PRILOGA 25. MAJ!

● MEDNARODNI SEMINAR OZN V LJUBLJANI

Sodelovanje ljudi v upravljanju

V kulturnem domu Španski borci se je 20. maja od okoli 60 predstavnikov iz 32 držav z vseh kontinentov udeležila predstavitev in pogovorov o KS Selo skoraj polovica. Pogovor je v splošno zadovoljstvo vseh navzočih vodil predsednik skupščine KS Selo Albin Mahkovec (na sliki četrti z leve)

Organizacijski komite za pripravo seminarja pri Jugoslovanskem centru za teorijo in prakso samoupravljanja Edvard Kardelj v Ljubljani je v dogovoru z odsekom za planiranje politike in sredstev oddelka za tehnično sodelovanje za razvoj OZN pripravil za potrebe jugoslovanske udeležbe na seminarju v dneh od 17. do 25. maja obširno gradivo: monografijo o samoupravljanju kot uvodno gradivo za temo Sodelovanje ljudi v upravljanju in samoupravljanje; nacionalno poročilo s prikazom našega sistema socialističnega samoupravljanja in dvanajst manjših študij, ki na konkretnih primerih prikazujejo posamezne aspekte, kategorije in ustanove socialističnega samoupravljanja in njihovo funkcioniranje v praksi.

Za naše bralce bo verjetno zanimivo, da je bilo v okviru tega seminarja — o njem so redno poročala naša osrednja dnevna sredstva obveščanja — načrtovanih četrto obiskov: v delovnih organizacijah Rašica, Litostroj, Klinični center in v krajevni skupnosti Selo.

Po obširni predstavitvi samoupravnega življenja krajevnih skupnosti s poudar-

kom na KS Selo, katere informativni del objavljamo na 15. strani, so se udeleženci seminarja živahno zanimali za podrobnosti v zvezi s temo, si ogledali film o 3. samopri-spevku, krajevo skupnost Selo in kulturni dom Španski borci. Nato so se vključili v okroglo mizo o razvoju in delovanju komunalnega sistema in komunalnih služb v Ljubljani.